

[Anders Andersen.]

nu gennemføres, har haft det ganske bestemte sigte dels at begrænse arbejdsløsheden til det mindst mulige, dels at skabe basis for en omkostningsudvikling, der på længere sigt vil være af stor værdi for det danske samfund, og med disse bemærkninger kan jeg derfor anbefale de af skatte- og afgiftsministeren stillede ændringsforslag og anbefale lovforslagene til vedtagelse her ved anden behandling.

Glistrup (FP):

De 10 forslag er set med fremskridtsøjne af varierende bonitet. For den, der har stået her på denne talerstol igennem det sidste halvandet år og gang efter gang tordnet mod den bundne opsparing og fremhævet, hvor ulempefyldt og urimelig den var både ved sin fødsel og ved sin opvækst i samfundet, er det glædeligt nu at kunne være med til at holde gravtalen. Den får i hvert tilfælde en skøn og rigtig død, og det er da altid noget pænt at kunne sige om den bundne opsparing. Forslaget om ophævelse af den bundne opsparing befrier os jo simpelt hen for problemer, vi ellers kunne have fået omkring 1980, og det skal vi da være glade for; med det forlig, der er indgået, skal vi såmænd få problemer nok at behandle i denne sal, også når vi kommer frem til 1980.

En anden af de kønne blomster i buketten er det lovforslag, som går ud på, at stempelafgiften for skibspantebreve skal nedsættes meget kraftigt, fra ca. 16,5 mill. kr. til ca. 6,5 mill. kr. i provenu, og det er sikkert en rigtig tanke, dette forslag er udtryk for. Dels er vel de regler, der har udviklet sig på det område, ikke rigtig velgennemtænkt, de er fra en tid, hvor skibene typisk var af en langt mindre størrelse, end de er nu om dage. Reglerne er gennemført på et tidspunkt, hvor den danske skibsfart ikke var ude i så hård en konkurrence, som det nu er tilfældet, og derfor er der god grund til her fra lovgivningsmagtens side at mildne de byrder, som man har lagt på skibsfartserhvervet.

Vi havde meget gerne set, at man var gået nogle skridt videre ad den vej, som det fremgår af det lovforslag, vi fremsatte her i mandags om ophævelse af sømandsskatten, idet vi ikke tror, at det under de nuværende konjunkturer og med den konkurrence fra

fremmede staters skibsprotektionisme, som dansk skibsfart med 93 pct. gående imellem udenlandske havne er ude for, er en rigtig dansk samfundsmæssig politik at beskatte sømandshyrerne, og vi håber, at i den samling, der begynder her om 3 ugers tid, vil det lykkes at skabe ørenlyd for den tankegang, at en beskatning af sømandsindtægterne er noget, vi må se at komme væk fra, uanset hvordan man så ellers deler sig i denne sal vedrørende de indkomstskattemæssige problemer.

Nu skulle det altså ikke så være, at vi i denne omgang fik taget det store, konsekvente skridt og totalt afskaffede sømandsskatten, men vi når dog et lille bitte nøk på vejen ved det forslag, der er fremsat, og det kan vi derfor støtte fra fremskridtspartiets side. Vi håber i hvert tilfælde, at vi kommer et stort stykke videre i næste samling. Kan vi ikke nå helt frem til målet, vil vi da i hvert tilfælde forhåbentlig kunne få forhøjet de fradrag for sejlads i udenrigsfart, som er blevet alt for små med den verdensomspændende inflation, der har været, i særdeleshed i de seneste år.

Går vi så over til, hvad der inden for tilføjelsen repræsenteres af indkomstskattemæssige forslag, er jo det mest markante, som har givet anledning til mange debatter på denne årstid i folketinget normalt, men som nu ser ud til at blive gennemført sådan nogenlunde i fredsommelighed, spørgsmålet om udskrivningsprocentens størrelse. Det, som vi skal tage stilling til her ved denne anden behandling, er det konservative ændringsforslag, som går ud på, at indkomstskatten reduceres med sådan henvend 2,5 mia kr. Vi kan da være så evigt enige med de konservative i, at det ville være en særdeles sund kur for det danske erhvervsliv, om vi fik nedsat indkomstskatten med 2,5 mia kr., men at gøre det automatisk og bare nedsætte udskrivningsprocenten er efter vor mening ikke den rigtige måde at løse disse problemer på. For os at se er den rigtige vej, hvis der er midler til at nedsætte indkomstskatten, at man forhøjer den skattefri bundgrænse og bl. a. derigennem opnår de betydelige administrative fordele, der vil være forbundet med at få et sekscifret antal skatteydere ud af beskatningen, mens det konservative forslag overhovedet intet hjælper ved at lave denne bare matematiske reduktion.